

[Bendix.]

ver, som rimeligvis bør henføres til et sådant energiudvalg.

Jeg synes, der er grund til at slå fast, at der tilsyneladende er en meget bred enighed her i folketinget om, at vi skal gennemføre en eller flere høringer i folketingets regie om de problemer, der knytter sig til disse væsentlige beslutninger.

Jeg takker for den direkte tilslutning fra hr. Erling Jensens og fra hr. Karlskov Jensens side. Fru Lone Dybkjær og hr. Tråff sagde ikke direkte noget om det, men så vidt jeg ved, deler de den opfattelse, at der bør gennemføres sådanne høringer i én eller flere omgange omkring disse problemer.

Det kendetegner en redegørelsesdebat som denne, at vi ikke mere præcist kan formulere de beslutninger eller de konklusioner, som debatten måtte være mundet ud i, men jeg vil dog ikke mindre prøve på at antyde, hvordan jeg har opfattet denne debat, for så vidt angår de mere konkluderende ting.

Jeg har en fornemmelse af, at der vil kunne nås enighed om, at vi gennemfører atom anlægsloven, altså den lov, som fastlægger forretningsgangen vedrørende A-kraftanlæg, på denne side af sommerferien.

Jeg har noteret, at mange — og det må vel tages som et udtryk for, at dette skal der arbejdes med — er interesseret i nærmere at få undersøgt problemerne ved en øget overgang til kulfyring i forbindelse med elproduktionen. Jeg skal ikke lægge skjul på, at handelsministerens svar på mit spørgsmål om mulighederne for kulforsyninger unægtelig stiller denne sag i et noget andet lys, end redegørelsen i sig selv gør. Handelsministeren sagde meget direkte, at vanskelighederne ved at skaffe supplerende kulforsyninger vil blive ganske overordentlig betragtelige, og det vil sige, at handelsministerens redegørelsesforudsætninger om, at vi i løbet af 10-15 år skal bruge 3 gange så meget kul, som vi bruger i dag, næppe vil kunne opfyldes. Det stiller jo hele det prognoseapparat, som knytter sig til denne redegørelse, i et noget andet lys.

Jeg har forstået det sådan, at der er enighed om, at vi bør undersøge mulighederne for langtidsleveringskontrakter i forbindelse med olie, og at vi i tilknytning til dette systematisk og grundigt bør undersøge raffi-

naderiproblemet, som har været diskuteret. Jeg har en fornemmelse af, at der kan blive en almindelig enighed om, at vi når frem til en koordination af den danske forskningsindsats på dette område med henblik på at koncentrere os på nogle naturlige styrkeområder.

Jeg vil godt føje til, at det for mig også må være noget i retning af en konklusion af denne debat, at man må opfordre elværkerne til hurtigt at fremkomme med de ansøgninger, vi ved de ligger med i skuffen, sådan at de ikke yderligere forsinkes en grundig og omhyggelig beslutningsproces.

Endelig må jeg opfatte det sådan, at der er almindelig enighed om, at de kommende måneders drøftelser bør munde ud i, at der fra dansk side formuleres en decideret energiplan.

Jeg skal sige en enkelt bemærkning om det, handelsministeren sagde om den svenske berigelseskapacitet. Det var interessante oplysninger, handelsministeren her kunne give, som ikke findes direkte i handelsministerens redegørelse. Jeg vil godt stille det tillægsspørgsmål, om handelsministeren ser nogen mulighed for, at der kan laves et konkret samarbejde på længere sigt mellem Danmark og Sverige og måske også øvrige nordiske lande på dette område. Det drejer sig om spørgsmålet om at frigøre sig mest muligt fra ubehagelige og vanskelige leveringsbetingelser, og hvis et konkret nordisk samarbejde på dette område kan vise sig nyttigt, bør det givetvis forfølges. Jeg vil derfor gerne allerede nu høre handelsministerens bedømmelse af, om der her skulle være muligheder.

Morten Lange (SF):

Jeg skal ikke lægge meget til min første fremstilling, som jeg ligesom fru Lone Dybkjær er i hvert fald enig med mig selv i. Jeg skal blot lige tilføje nogle enkelte ting.

Jeg synes, at tendensen i dette ting tilsyneladende peger i retning af, at man er ved at forstå samfundsansvaret for energiforsyningen. Jeg tror nok, man bliver nødt til at stramme det en smule mere, end man har været tilbøjelig til. Det er lidt for meget, man skyder sig ind under, at alting skal undersøges. Det kan man jo altid sige. Der er næsten ikke nogen mennesker, der kan gøre vrøvl over, at man siger, at nogle ting